

Abolicja dla nielegalnych migrantów

2 marca 2011

Rzecznik Praw Obywatelskich Irena Lipowicz wystosowała pismo do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji odnośnie zajęcia stanowiska w sprawie abolicji dla nielegalnych imigrantów oraz z zapytaniem czy prowadzone są prace na rzecz przeprowadzenia abolicji. Rzecznik zwraca uwagę na dramatyczną sytuację życiową migrantów, na którą składa się nie tylko fakt dyskomfortu psychicznego związanego z ciągłym strachem w związku z możliwą deportacją do kraju, ale także marginalizacją w życiu społecznym, ekonomicznym i kulturalnym, a w związku z niezalegalizowanym pobytem brakiem szans na podjęcie legalnej pracy.

Pismo Rzecznik zbiegło się w czasie z konferencją pasową „Poza systemem. Dostęp do ochrony zdrowia nieudokumentowanych migrantów i cudzoziemców ubiegających się o ochronę międzynarodową w Polsce” zorganizowaną 28 lutego przez Stowarzyszenie Interwencji Prawnej pod patronatem RP0. Według SIP w Polsce przebywa ok. 200-300 tys. nielegalnych migrantów, którzy nie mają dostępu do publicznej, darmowej opieki medycznej, także okołoporodowej. Wyjątkiem są uczęszczające do szkoły dzieci nielegalnych migrantów.

Jak zaznaczył Witold Klaus polski Kodeks karny przewiduje kary za udzielenie pomocy medycznej nielegalnemu imigrantowi dla korzyści. SIP podkreśla niezgodność praktyk lekarzy z konstytucją oraz podpisaną przez Polskę Konwencją Praw Dziecka ONZ.

Obie inicjatywy mają na celu przypomnienie MSWiA o zapowiadanej przez ministerstwo akcji abolicyjnej planowanej na rok 2011. Jeżeli według zapowiedzi zostanie przeprowadzona, to będzie to już trzecia abolicja w Polsce. Pierwsza objęła

nielegalnych imigrantów, którzy przyjechali do Polski przed 1997 rokiem, druga trwała do roku 2007, jednak ze względu na bardzo restrykcyjne warunki objęła bardzo wąską grupę. Łącznie obiema abolicjami objęto 4,6 tys. cudzoziemców. Ministerstwo zapowiedziało iż kolejną abolicję przeprowadzi przy okazji wejścia w życie nowej ustawy o cudzoziemcach, w planach przeprowadzenie jest tak zwanej „małej” i „dużej” abolicji. „Małą” abolicją nazywane jest zezwolenie na wyjazd z kraju bez konsekwencji takich jak wpisanie w systemie informacyjnym Schengen na listę osób, którym odmawia się wjazdu przez pięć lat. „Duża” abolicja to możliwość zalegalizowania pobytu przez osobę przebywającą dotychczas nielegalnie.

Opracowanie: Marcelina Zawisza

Źródło: [Lewica](#)